

Ændring, at Paragraffernes Nummerfølge rettes efter Afstemningen. Der var nemlig paa det Tidspunkt, da man skulde have disse Sager i Orden, en saadan Travlhed, at man ikke kunde faa dette i Orden, idet Mindretallet paa det Tidspunkt endnu ikke var kommet med sine Ændringsforslag, og særlig vidste man ikke, hvilke Numre man kunde give disse Paragraffer, før man saa dette.

Jeg antager nu, jeg har gennemgaaet alle de af Flertallet stillede Ændringsforslag, og skal tillade mig at anbefale disse til Tingets velvillige Behandling. Saafrømt disse vedtages og faa Ja fra alle de lovgivende Faktorer, haaber jeg, det skal vise sig, at vi her i Landet have en Fattiglov, der vil høre til de humaneste, der kunne opvises noget Steds. Dermed skal Sagen være anbefalet!

Senning Jensen: Jeg skal ganske kort motivere de af Mindretallet stillede Forslag. Jeg skal begynde med at sige, at naar Flertallets ærede Ordfører sagde, at der var noget symbolisk i, at Flertallet stillede sine Ændringsforslag særskilt for sig og Mindretallet sine for sig, vil jeg ikke modsig den ærede Ordfører deri, men jeg tror dog, at han maaste kunde være tilbøjelig til at lægge noget mere ind i denne rent udvortes Afstillelse, end der i Virkeligheden er. Thi denne udvortes Afstillelse maa paa ingen Maade forstaaes saaledes, som om det skulde være Mindretallets Mening at være misfornøjet med eller at ville stemme imod alle de Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet. Tværtimod er det Mindretallets Mening at stemme for de allerfleste af dem. Men paa en anden Maade har ganske vist denne Afstillelse en vis symbolisk Betydning, som jeg i Slutningen af mit Foredrag skal komme lidt nærmere ind paa, idet der nemlig blev givet Mindretallet ret kort Tid til at sætte sig ind i Flertallets Ændringsforslag og til at affatte sine egne, saaledes at vi kom til det Resultat — og jeg troede for Resten, at det var et Resultat, vi vare enige om paa begge Sider — at det vilde være muligt at fremme Sagen hurtigere og faa den hurtigere til Behandling her i Tinget, naar vi stillede Ændringsforslaene særskilt hver for sig. Den første Ændring, Mindretallet har tilladt sig at foreslaa, er en Ændring til § 16 — altsaa til Løben, saaledes som den blev vedtagen ved 2den Behandling — gaaende ud paa, at Tallet „5“ i § 16 forandres til „3“. Ærede Medlemmer ville mindes, at det er denne Paragraf, som handler om, hvor lang Tid der skal gaa hen, inden den fattige kan blive

forsørgelsesberettiget i den paagældende Kommune. Naar Mindretallet har opstillet 3 Aar i Stedet for 5, er det ikke, fordi det mener, at dermed er Idealet naaet. Mindretallet er af den Formening, at paa dette Punkt er det i det hele taget umuligt at naa noget Ideal. Hvad enten man satte 3, 5, 10, 15 eller hvilket som helst andet Aaremaal, vilde der kunne indvendes ikke saa lidt derimod. Naar Mindretallet har sat 3 Aar, er det, fordi Mindretallet formener, at et kortere Aaremaal vilde muligvis — skønt der jo derom kan være forskellige Meninger — være mere til Gunst for den fattige, og da 3 Aar er et Tal, der har Hævd i Fattiglovgivningen fra gammel Tid, idet det nemlig var det Tal, der var bestemt i Fattigloven af 1803, § 6, ere vi blevne staaende derved. Det næste Ændringsforslag under Nr. 10 er en Ændring til Flertallets Ændringsforslag til § 29, og denne Ændring gaar ud paa, at en Linie eller nogle enkelte Ord i det Ændringsforslag, som Flertallet har stillet, skal udgaa, saaledes at der ikke kommer til at staa, at dette Tilsyn tillige skal have Tilsyn med, hvorledes de fattige anvende den ydede Understøttelse. Naar den ærede Ordfører bemærkede, at Flertallets Ændringsforslag til § 29 egentlig kun var en Omredaktion, saa er dette til en vis Grad sandt; og Mindretallet har i og for sig intet imod det, naar kun denne Linie bliver udeladt. Vi kunne nemlig ikke indrømme, at denne Linie hører med til Omredaktionen, thi saaledes, som Lovforslaget blev vedtaget, stod der ikke det mindste om, at dette Tilsyn skulde paafe de fattiges Anvendelse af Understøttelsen. Mindretallet mener ikke, at der er nogen Grund til at sætte de fattige under et sligt Formynderstab. Det mener, at hvis det i et enkelt Tilfælde skulde gøres nødvendigt, at Tilsynet ogsaa har sin Opmærksomhed henvendt paa denne Sag, saa vil Tilsynet af sig selv gøre det, uden at man behøver at gøre det i Loven. Sætter man det derimod ind i Loven, saa er Tilsynet pligtigt til i alle Tilfælde at foretage en saadan Undersøgelse af, hvorledes de fattige anvende Understøttelsen. Mindretallet mener som sagt, at det ikke er rigtigt at sætte de fattige under et saadant Formynderstab, og det saa meget mindre som de fattige, hvilke Tilsynet faar med, at gøre, særlig vil være stikkelige Folk, gamle, syge og svagelige Folk, imod hvilke der vist ikke er Grund til at anvende en saadan Fremgangsmaade.

De to næste Ændringsforslag, som Mindretallet har stillet, skal jeg tage under eet, det er Ændringsforslagene til Æn-